

teuren for det islandfse Departement. Da denne Embedsmand ikke har erholdt andet Bederslag for den betydelige Forøgelse i Forretningerne, som har været en Følge af denne Ordning, end et Beløb af 100 Rd., som hidtil har været tillagt Chefen for 2det Departement som Lehnsecretair, og da den ham hidtil tillagte Gage 2,400 Rd. formeentlig maa ansees for ringe i Forhold til det Omfang, Embedet nu har — i hvilken Henseende det skal bemærkes, at denne Embedsmand, foruden alle islandfse og færøiske Sager, nu tillige er overdraget Bestyrelsen af den Udskrivningsvæsenet saavel til Lands som Søkrigstjenesten, de borgerlige militaire Corpser, offentlige Stiftelser, samt Lehn- og Fjeldcommisjer vedkommende Sager — har man her foreslaaet, at der for den Tid, denne Ordning varer, tilstaaes ham et personligt Tillæg af 300 Rd. aarlig.

Af de tre Assistenten i det islandfse Revisionscontoir og Expeditioncontoiret er den ældste lønnet med 500 Rd., den næste med 400 Rd. og den yngste med 300 Rd. For Tiden er den yngste Assistent ansat i Revisionscontoiret, og dennes Gage er saaledes opført her, istedetfor at Assistentens Gage i Finantsloven for 1858—59 er anført med 400 Rd.

Forholdelsen i Udgifterne ved Brandforsikringscontoirerne er hjemlet ved allerhøieste Resolution af 15de Marts d. A., hvorved blev bifaldt, at det hidtilværende Brandforsikringscontoir deelttes i to Afdelinger, saaledes at Brands- og Bygningsvæsenet samt Kjøbstadernes Brandforsikring henhøre under 1ste Afdeling og Landbygningernes Brandforsikring under 2den Afdeling, og er især en nødvendig Følge af den betydelige Forøgelse i Forretningerne, som har fundet Sted, efterat Loven af 4de Marts 1857 angaaende en Forandring i Brandforsikringsanordningen af 29de Februar 1792 er traadt i Kraft fra 1ste April d. A.

I de senere Aar har der ikke været ansat nogen Contoirchef i det islandfse Departements Expeditioncontoir, men Contoirchefforretningerne have været fordeelte mellem Directeuren og den i Contoiret ansatte Fuldmægtig, og den forstnante Embedsmand har saaledes taget en væsentlig Deel i Expeditionen af de større og vanskeligere Sager. Efterat imidlertid, som ovenbemærket, Directeuren tillige har overtaget Bestyrelsen af Ministeriets 2det Departement, vil det være ham umuligt for Fremtiden at deeltage i de egentlige Contoirchefforretninger i det islandfse Departement, medens det paa den anden Side heller ikke med Billighed kan paalægges Fuldmægtigen at udføre disse Forretninger alene uden en tilsvarende Gageforbedring. Da det desuden i og for sig maa ansees at være til Skade for Forretningerne, at der ikke er normeret en Contoirchefpost for det ommeldte Contoir, idet Følgen heraf vil blive, at Contoirets Fuldmægtig, der tildeels skulde erstatte Contoirchefen, vil søge den første Leilighed, der frembyder sig til at komme bort fra et Embede, der ikke yder ham, som Familieforsørger, et tilstrækkeligt Udkomme, og hvor der ikke gives Udset til Avancement, og Contoiret saaledes vil være udsat for en idelig Personalforandring netop i den Post, som er den meest nødvendige til Vedligeholdelsen af den for Forretningerne uundværlige Tradition, er her opført en Contoirchefsgage istedetfor den hidtil anførte Fuldmægtiggage, hvortil man indtil videre har anseet det uundværligt at andrage paa nogen yderligere Forøgelse af Udgifterne ved dette Contoir.

Med Hensyn til en Forøgelse af 100 Rd. i Assistenternes Gage henvises til Bemærkningen ovenfor ved det islandfse Revisionscontoir.

ad A. c. 1. Ved Finantsloven for 1858—59 blev til „almindelige Understøttelser“ bevilget 746 Rd. 60 ø., men da heraf et Beløb af 100 Rd. var Understøttelse til en for længere Tid siden affædiget Dvarantainebetjent, er dette Beløb overført under A. c. 2.